



**Erasmi a Chokier Tractatus absolutissimus de
iurisdictione ordinarii in exemptos, deque illorum
exemptione ab ordinaria iurisdictione**

Mvltis Pontificvm Decretis, Et SS. Congregationis ... Cardinalium
Declarationibus illustratus ; omnibus in judicio Civili & foro Ecclesiastico
versantibus perquam utilis ac necessarius ; in duos tomos ab ipso Auctore
distinctus

**Chokier, Érasme de
Coloniae Agrippinae, 1684**

11. An valeat exemptio non inserta clausula derogatoria non obstantibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61886](#)

Abb. c. omnis omnia n. 3 cum add. de Censibus & in e. quoniam n. 4. cum add. deprivil Fel. in reperi verb. censu proprie. Ratio est, quia solutio census plura potest significare, scilicet interdum subjectionem, protectionem, exemptionem, Felin. d. c. ad audienciam n. 21. & bene Innocent. c. præterea quarto loco de transact. Abb. c. si. n. 4. de caus posse. & propriet. Milis in reperi. verb. posse. sive possesso seu quasi juris possessoris acquiruntur fol. 31.

Probatio autem debet de necessitate concludere: nec probat hoc esse quod ab hoc contingit abesse: ut prolixè docent Sebastian. Sapiam in additione ad Abbatem d. c. receipimus in privil. verb. non probat tex. in c. in presentia de probat. c. pia ubi glo. de except. in 6. & pulchre Abb. in c. fin. n. 4. de causa possessi & propriet. Itaque hoc totum pendet ex circumspecti rerum iuxta quas (inquit Abbas) judicandum est, Abb. d. c. omnis omnia n. 3. & d. c. fin. de causa possesso & propriet. cum additionibus & est tex. expressus in d. c. Recipimus.

¶ Per quæ appareat Ferrarium in principio citatum generaliter nimis censuisse, siquidem ut ex censu probetur exemptio, debet aliud apparere quod ex ea concessæ exemptionis illius solutio penitus tex. d. c. receipimus. & cap. si Papa s. & est idem vers. aut si dicat de privil. in 6.

QUESTIO XI.

An valeat Exemptio non inserat clausula, non obstantibus
in contrarium?

SUMMARIUM.

1. In concessionibus iuri contrariis opus est clausula derogatoria.
2. Item in privilegiis & rescriptis contra utilitatem publicam.
3. Exemptiones sunt contra rem publicam.
4. Privilegia & rescripta differunt.
5. Exemptio valet etiam si careat clausula derogatoria. 6. 7.
7. Episcoporum potestas pendet à Pontifice.
8. Ampliatur cum Princeps rescribit ex certa scientia.
9. Satis est quod Privilegium Bulletur Bulla Privilegiorum.
10. Certa scientia colligitur ex narratis.
11. Exemptio si concedatur à jure habente clausulam derogatoriam, opus est derogatione istius clausule.

IN hoc articulo, in quo Doctores velut in Labyrintho se plurimum implicarunt, Theseli filo nobis opus esset. Et quidem Barthol. Abbas Ludovicus Molina, Antonius Milis cum nonnullis videntur stare pro parte negativa, in l. finali sum

cum latissima addit. C. si contra ius aut public. utilit. in ca. nonnulli num. 10. vers. Tertium membrum est de Rescript. in tom. 1. de iustit. & jure. disput. 173. fol. 683. & seqq. in reper. verb. clausula generalis non obstante fol. 72. Item Covarruvias in Epicome par. 2. cap. 8. & 9.

Moventur maxime auctoritate Innocentii III. quod in concessionibus iuri contrariis opus sit clausula derogatoria; alioquin non est justa causa, sed ad importunitatem partium concessa praesumantur tex. cap. i. d. const. in 6. late. Gail. libr. 2. obs. 58. Bartol. in Extravag. ad reprimendum sub. finem.

Confirmantque: quia clausula generalis non obstantibus, &c. Dicitur requiri in privilegiis & rescriptis contra publicam utilitatem concessis, alias non valent. Anton. Milis in Repert. verb. clausula generalis non obstante. Prout & quando vergunt in notablem damnum & praejudicium tertii, Endov. Molina dicta disput. 173.

Atque, est extra controversiam quod exemptiones & vergant contra utilitatem & quietem reipublicæ, ut late deducit Durandus, & assentitur Concilium Trident. tract. de modo Concilii Generalis par. 1. Rubr. 4. num. 15. 64. & multis seqq. usque ad num. 73. Baronius in Annalibus Ecclesiasticis. tom. 8. Anno 676. Pontifice Ad codato fol. 517. Concil. Trident. sess. 24. cap. II. de Reform. Et plurimum praedicant tertio seu ordinariæ potestati que est favorabilis, & cui Papa praejudicium facere non intendit, argum. cap. pervenit II. ques. 1. Stephan. tract. de gratia & exempt. tit. de Rescriptis in forma Brevium num. 50. vol. tract. 14. fol. 46. ut late scriptum est supra ques. 4. Ideoque placuit omnibus non esse facilè concedendas nisi magna deliberatione, citatis usq; quorum interest, ut statuit Concil. Lateranen. Roman. consil. 37. Felix. cap. cum non liceat in pr. de prescripsi. Innocent. cap. Dudum de privileg. Francisc. Lucan. tract. de Fisco. num. 4. Anton. de Pratis de iuris dicit. Episcop. cap. 8. num. 15. 7. Concilium Lateranen. Celebratum anno 1515. sess. 10. verb. Exemptiones autem de cetero absque rationabili causa & quorum interest minime citatis pro tempore concessas nullius roboris & momenti esse decernimus.

Pro solutione præmitto differre in quamplurimis privilegia à rescriptis. Rebuff. in praxi Beneficiali par. 1. tit. differentia inter privilegium & rescriptum, hic at. 4 tinet tantum differentia, quod privilegia sunt contra ius. glo. in summa 35. ques. 2. Rebuff. d. tit. num. 23. Dicitur quasi privata legi, eo quod privatam legem singulis generant. c. fin. 25. qu. 1. ca. Privilegia dist. 3. Barth. 1. 1. in fin. C. de iuri & facti signor. 1. fin. ff. de const. princip. Rescripta vero sunt secundum ius ac ad observantiam iuris communis. glo. in cap. unico in ver. noscatur in fine de const. in 6. Rebuff. d. num. 23. Philipp. Franc. ibi num. 11. cum Apost. Abbas in Rubr. de Rescriptis num. 2. & seqq.

¶ Ex his conclusio quæstionem affirmative valere privilegiorum exemptionis etiam si
careat clausula, non obstante lege vel non obstantibus iuribus in contrarium: opinionis
hujus Coriphæus est Felinus, quam post longum studium ac magnam indaginem
varius firmat auctoritatibus in cap. nonnulli num. 11. cum nonnullis & seqq. de Rescripto.
etiamque tacitus sequi videtur Abbas in cap. 1.n. 8.12.15. eodem ut. Invenioque in hisce
terminis eam sequi Parisii his verbis.

¶ Nec erat necesse in dictis Privilegiis exemptionum quod fieret mentio de iuribus
ordinarii cui infertur præjudicium. Nam ipsa talia privilegia derogant ordinariis:
quia privantur iuribus ipsorum, & privatio præsupponere debet habitum, ut tradit
glo. quam sequitur ibi scribentes maxime Abb. cep. olim & 1. de privil. Jo. Andr.
Cald. Abb. dudum in pr. eodem Decius conf. 50. col. 1. vers. & præsupponendum.
Ita verbaliter Parisius conf. 22. n. 8. vol. 4.

¶ Ratio est, quia cum Papæ referbit per modum privilegii, nihil refert si clausula
non obstante non adiiciatur, Fel. d. cap. nonnulli n. 11.

Quod indubie procedit cum ex serie Privilegii appareat manifeste de voluntate
Principis sive Pontificis volentis statuere contra ius, seu quod exemptionum con-
cedere voluerit. Anton. Molis in repert. verb. privilegium contra ius commune an valeat,
Dec. conf. 113. num. 4.

¶ Nam cum omnis Episcoporum seu ordinariorum potestas dependeat ab au-
toritate summæ Pontificis cap. 1. d. st. 22. Anton. de Rosellis tract. de poef. Imper. & Pape S.
hanc sententiam fore veram n. 13. & 14. ubi id probat vol. tract. 14. fol. 327.

¶ Ex certa scientia & motu proprio aduersus eas seu ius commune referibendo
censeur ei derogare voluisse. Clausula enim ejusmodi æquipollente clausula deroga-
toria non obstantibus. Modestinus in l. idem nlp. scribiff. excusat. tut. ubi glo. &
DD. glo. ca. ex parte 2. de offic. deleg. Anton. Molis in Repert. verb. scientia certa principis
vers. Ex hoc sequitur Paris. d. conf. 22. nn. 9. & 10. Dec. conf. 198. in fin. conf. 271. nn. 8. &
9. Franc. Curr. conf. 21.

¶ Confirmatur hæc conclusio primo auctoritate Baldi dicentis, quod eo ipso quod
Princeps vocat concessionem suam Privilegium & Bullatur Bulla Privilégiorum,
nulla alia clausula est necessaria. Nam tum fatis constat, quod ipse facto voluerit
infringere ius commune ex quo natura Privilegii sit talis. Bald. in l. lapilli col. 3.
vers. Ego dico ff. de Rer. divisi. Marinus Laudensis tract. de privileg. §. 39. Felini.
d. cap. nonnulli num. 11. & num. 12. vers. Ratio differentia Philipp. Frant. cap. 1.
num. 10. per tot. de consti. in 6. Confirmatur secundo. Quia eti nominatio
non exprimatur clausula ex certa scientia, sufficit tamen ut certa scientia elici-
tur ex narratis, seu ex serie facti. Ita communiter teneri dicit Felini. cap. cum inter
de except. & d. c. nonnulli. num. 12. vers. 1. contra istum, ubi etiam Abb. Anton. de Cre-
vant. in adda. ad compoßelli. in d. cap. nonnulli fol. 17. luter a. C. Oldr. a. corsi. 295
Natura

Narratio enim Principis tantum operatur, ac specifica expressio clausulae ex certa scientia d. l. item Vlpianus Fel. d. c. nonnullis. i. Limitanea tamen sunt hæc nisi exemptio concederetur iure habente clausulam derogatoriam, Abbas d. c. nonnulli. II
¶ Fel. n. 12. vers. limita primo. Nam opus esset derogatione istius clausulae. Navarr. ad c. si quando excepit, l. n. 1 De Rescriptis.

QVÆSTIO XII.

In concessione exemptionum an sit necessaria citatio Ordinariorum, quorum interest exemptions non concedi.

SUMMARIUM.

- | | |
|--|--|
| 1. Privilegium non prejudicat non citato. | 5. An opus sit specifica derogatione Concilii. |
| 2. Concessio exemptionis non est actus judicialis. | 6. Quid de invocatione. |
| 3. Concilium Lateranense requirit citationem ordinariorum. | 7. In vocatio si sit per eum qui eximere potest, non requiritur citatio. |
| 4. Pontifex eximere potest sine citatione non obstante Concilio. | 8. In invocatione qua sit in curia Romana, non opus est citatione. |
| | 9. Similiter cum periculum est in mora. |

PRO parte affirmativa videtur stare Castren. l. 2. num. 4. C. de Tempor. appellat. Anton. Cors. 19. Antonius Nicellus in concordia glossarum n. 232. arg. l. 2. infine ff. de natalib. restit. ¶ Nam ita ff. de adopt. Privilegium enim (inquit non prejudicat tertio cuius interest non citato, ideoque nec ordinario, cuius interest jurisdictionem sartam & tecum confermati per not. supra qu. 4. Verum communis iure vera est negativa. Ratio est. Quia concessio exemptionis non est actus judicialis, ideoque Princeps nomine citato eas concedere potest. Abb. Felin. & D.D.c. cum olim de Re Iud. Leonelius tract. de surrept. rescript. questione 6. artic. 1. Iafon. l. Gallus §. ¶ quid si tantum n. 41. & 47 ff. de liberis & postib.

Confirmatur, quia in imprecatione rescriptorum, privilegiorum, exemptionum, non est necessaria pars citatio, Anton. Nicell. in Concord. glossarum n. 322. Concordia 52. fall. 78. & 51. Felin. c. cum olim num. 6. de Re judic. Gigas de pensionib. qu. 37. Caccia lupus de pensionib. qu. 24. n. 8. & seqq. Miles in report. verb. Citatio non requiritur quando privilegium.

Dixi iure communi, nam iure speciali sive singulati Concilii Lateranensis sub

F 3

Leone